

உணர்யத்தின் ஆவியே சீஷத்துவத்தின் ஆவின்

“உங்களில் எவனாகிலும் முதன்மையானவனாக இருக்க விரும்பினால், அவன் உங்களுக்கு உழியக்காரனாக இருக்கக்கடவன்.” - மத்தேயு 20:27

சரியான ஆசைகள் அதை உடையவருக்கும் அவருடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கும் மிகவும் பிரயோஜனமானது. நமது கர்த்தரும் ஒரு ஆசையை பெற்றிருந்தார். அவரைப்பற்றி நாம் வாசிக்கிறதாவது: “அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்தார்.” (எபிரேயர் 12:2) மதிக்கத்தக்க தூண்டுதல்கள் அங்கும் உண்டு; இல்லையென்றால் பிதாவானவர் தமது குமாரனுக்கு முன்பாக ஒரு ஆசையை வைத்திருக்கமாட்டார். இந்த தற்கால காரியங்களில் நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், கர்த்தர் அநேகவற்றின் மேல் நம்மை ராஜாவாக வைப்பார் என்ற சிந்தையே நம்மை உணக்குவிக்க வேண்டும். தேவனை அன்புசுருகிறவர்களுக்கென அவர் வைத்துள்ளவைகளை அடைவதற்கான தீவிரமான விருப்பம் பாராட்டத்தக்கது; ஏனெனில் இவைகள் தேவனுயை ஆசீர்வாதங்கள்.

ஒவ்வொரு புது சிருஷ்டியும் மேலான விருப்பங்களை பெற்றிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, ஒவ்வொருவரும் தான் முயற்சிக்கிறதை நோக்கிய ஒரு குறிக்கோளை பெற்றிருக்க வேண்டும். அதை அடைவதற்கான விருப்பத்தை கொண்டிருப்பது, விருப்பத்திற்கு பின்னால் ஒரு நோக்கம் இருப்பதை குறிக்கிறது. மனதிற்கு முன்பாக தூண்டுதல்களை பெற்றிருப்பது மொத்தத்தில் சரியானதாக இருக்கிறது. நமது பிரயாசங்களுக்கு தகுதியானது எத்தன்மையானது என்பதை அறிந்துகொள்ளுவது சரியானதாக இருக்கிறது. இல்லையென்றால் தவறானவைகள் நம்மை வழி தவறச் செய்யும். நமது தலைப்பு வசனத்தில் மிகவும் பாராட்டத்தக்க விருப்பம் நமக்கு முன்னே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாகிய சபை, மாம்சத்தில் இருக்கும் நமது கர்த்தரின் சரீரமாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் பவுல் உயர்ந்த நோக்கத்தைக் குறித்து பேசும் போது, தாங்கள் மந்தைக்கு போதகர்களாகவும் அறிவுரையாளர்களாகவும் இருக்கக்கூடிய மிகவும் அனுசூலமான விருப்பங்களை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சபைக்கு அறிவுரை கூறுகின்றார். ஏனெனில் இது சபையில் மிகவும் முக்கியமான பயனுள்ள அலுவலாக இருக்கிறது. பரிசுத்த பவுலின் காலத்தில் அந்நிய பாஷையில் பேசுவது ஒரு வரமாக இருந்தது. அது மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு வரம். அந்நிய பாஷையில் பேசுவதைக் காட்டிலும் சபையில் வேறு சில வரங்கள் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த அற்புத வரங்களை நாம் இப்போது பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் நாம் தேவனுடைய வசனத்தையும் கர்த்தருடைய சத்தியத்தை அறியக்கூடிய விருப்பத்தையும் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகையால் பிரசங்கம் பண்ணக்கூடிய வரம் இன்னும் விரும்பப்படத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது. நம்மேல் கட்டுப்படுத்தும் செல்வாக்கையுடைய ஆவியின் கணிகளை நாம் பெற விரும்ப வேண்டும் என்று மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒவ்வொரு சபையின் மீதுள்ள பொறுப்பு

சபையில் நமது பொறுப்பின் நிலைமை பொருத்தவரை, கர்த்தரை அதை வைப்பார் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். “இப்பொழுது தேவன் தமது சித்தத்தின்படி அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சரீரத்தில் வைத்திருக்கிறார்.” இந்த அமைப்பின்படியே சரீரத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று தேவன் நியமித்திருக்கிறார்; உதாரணத்திற்கு, கண்ணின் வேலை, கண் என்கிற அங்கம் சரீரத்திற்கு மிகவும் உதவிகரமான ஒன்றாக இருக்கிறது போல சபையில் உள்ள கண்ணுக்கு ஒப்பான அங்கம் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கிறார். மேலும் காது அங்கங்கள், பாத அங்கங்கள், கை அங்கங்கள் மற்றும் நாக்கு அங்கங்களும் இருக்கிறார்கள். இந்த பல்வேறு அங்கங்கள் முழு சரீரத்திற்கும் வெவ்வேறு உழியங்களை செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். கையானது காலை நோக்கி, “நீ எனக்கு வேண்டியதில்லை” என்று சொல்லக்கூடாது. காலும் கையை நோக்கி அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. (கொரிந்தியர் 12:14-31)

சரீரமானது கையால் நடக்க முயற்சித்தால், அது தெய்வீக முறைமை கிடையாது. சரீரமானது காலால் நடக்க வேண்டும். ஆகையால் அது ஒரு சபை, சபையானது பாத அங்கங்களை அதிகமாக சார்ந்திருந்தால், கை அங்கங்களின் பயன்பாட்டை இழப்பதாக இருக்கிறது. பல்வேறு அங்கங்கள் மிகவும் திறமையாக உழியம் செய்வதற்கு அதனதன் நிலையில் இருக்க வேண்டும். வேறுவார்த்தையில் சொல்லுவோமானால், தேவனானவர் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் எந்த உழியத்திற்கு தயார் பண்ணியிருக்கிறார் என்பதை அறிய சபையானது நாட வேண்டும். சரியான நபரை சரியான இடத்தில் வைக்க தங்களது சரியான தீர்மானத்தை நாட வேண்டும்.

சபையானது எப்பொழுதாவது காலால் நடக்காமல் கையால் நடக்க முயற்சிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தெய்வீக பராமரிப்பினால் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் தகுதிபடுத்தியிருக்கிற இடத்தில் வைக்காததினால் சபையானது இழப்பை அடைகிறது. சரியானபடி வைப்பது சபையின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. எனினும் அது சரீரத்தை காலால் நடக்க வைப்பதற்கு பதிலாக கையால் நடக்க வைக்க முயற்சித்தால் ஒருவேளை அது ஏற்ற காலத்தில் கற்றுக்கொள்ளும். அதாவது கைகளை அதன் வேலையை அப்பியாசப்படுத்தச் செய்யும். அதே போல கால்களை அதன் வேலையை அப்பியாசப்படுத்த செய்யும். முடிவாக ஒவ்வொரு அங்கமும் தகுதியான உழியத்தை செய்வார்கள்.

பணிவு தேவனுடைய உஹியத்திற்கு ஒன்றியமையானது

சபையின் அங்கங்கள் தவறான ஸ்தானங்களில் இருப்பது சபைக்கு தீமையாக இருப்பது மாத்திரமல்ல, தாங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைக் காட்டிலும், வேறு உஹியங்களில் ஈடுபட முயற்சிப்பது அங்கங்களுக்கு தவறானதாக இருக்கும். நமது இயற்கையான சபாவத்திற்கு மாறாக வேறு உஹியத்திற்கு மாறுவது நமது சக்தியில் இல்லை. சரீரத்தில் வேறு உஹியத்தை செய்வதற்கு தெய்வீக சக்தி மட்டுமே நம்மை தயார் பண்ண முடியும். கர்த்தருக்கு உஹியம் பண்ண கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கு உஹியம் பண்ணக்கூடிய சரியான மனோபாவம் இருக்க வேண்டும். நம்மால் செய்யக்கூடிய உஹியம் எங்கெங்கே இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். “செய்யும்படி உன் கைக்கு நேரிடுகிறது எதுவோ, அதை உன் பெலத்தோடே செய்.”

சபையில் வேறு யாராவது செய்கிற வேலையை தாங்கள் செய்ய விரும்புவதே அநேகரிடம் உள்ள பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தாருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ன எண்ணத்தில் நம்மால் எப்பொழுதும் செய்யக்கூடியது என்ன என்பதை அவர்கள் தங்களைச் சுற்றி பார்க்கவில்லை. அவர்கள் சரியான சீடத்துவத்தின் ஆவியை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆகையால் நமது தலைப்பு வசனத்தின் கட்டளையானது அவர்களை பின்வருமாறு சொல்ல வழிநடத்த வேண்டும். “தேவனுக்கு பிரியமாக உஹியம் செய்வதே எனது உயர்ந்த நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். நாம் உஹியம் செய்யும் இடத்திலே அவர் என்னை வழி நடத்துவராக. இங்கே ஒரு சிறிய இடமும் அங்கே ஒரு சிறிய மூலையும் இருக்கிறது. எனது ஸ்தானத்தில் தேவையானதாகச் செய்ய நான் முயற்சி செய்வேன். கர்த்தர் வழியை திறந்து, முக்கியமானதாக காணப்படுகிறதை எனக்கு காண்பித்தால் நான் அதை எடுத்துக்கொள்ளவேன். ஆனால் அது பெருக்கிற வேலையாக இருந்தாலும், ஒரு சட்டத்திற்கு ஒரு மண்டபத்தை ஏற்பாடு செய்வதாக இருந்தாலும், அதை எனது பலத்துடன் செய்வது எனது கடமையாக இருக்கும். எப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் நான் அதைச் செய்வேன்.”

நமக்கு எந்த ஒரு ஆசையும் இல்லை என்று இதற்கு பொருல்ல; கட்டுப்படுத்தும் உந்துவிசை சபைக்கு உஹியம் செய்வதாகும். இங்கே உயர்ந்த நோக்கத்தை, சரியான விருப்பத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். சிலர் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்கிற இலட்சியம் உடையவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். நமது இலட்சியம் (அது கர்த்தரின் ஆவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம்) தனது நிலையிலிருந்து தலைமை ஸ்தானத்தை அடைய விரும்புகிறவர்களுக்கு உதவுவதாக இருக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு உதவுவது அவனுக்கும் கர்த்தரின் காரியத்திற்கும் தீமை செய்வதாக இருக்கும். ஆனால் ஒருவன் அவனது கைக்கு நேரிடுகிறதை வல்லமையுடன் செய்ய விரும்புகிறதை நாம் காண்போமானால் இது கர்த்தரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக இருக்கும் என்றும் உறுதியாக இருக்கலாம். ஒருவேளை கர்த்தர் பிற்காலத்தில் கர்த்தருக்கான உஹியத்தில் அவரது உண்மைத்தன்மையை அங்கீகரித்து சில முக்கியமான வேலைகளைக் கொடுப்பார்.

சுய நாடும் நாகரீகப்பட வேண்டும்

கர்த்தர் அவனுக்கென்று கொடுத்திருக்கிறவைகளில் ஒவ்வொருவரும் திருப்தியடைய வேண்டும். அவன் சுயநாட்டம் உடையவனாக இருக்கக்கூடாது. “தன்னை உயர்த்துகிற எவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னை தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்.” (லூக்கா 14:14) தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவன் சபையினால் உயர்த்தப்படுகிறவன் அல்ல. ஏனெனில் அவன் கர்த்தரால் உயர்த்தப்பட மாட்டான்; தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன் சபையின் வாக்குகளினாலோ அல்லது கர்த்தருடைய சித்தத்தினாலோ உயர்த்தப்படுவான்.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல கர்த்தர் இதைத்தான் அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று நாம் நினைக்கிறோம். உங்களில் சிலர் தலைவராக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது அவசியம். சபையில் பல்வேறு உஹியங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சபையின் உஹியங்களுக்கு ஒரு தலைவர் இருப்பது அவசியம். தேவன் அவனை அங்கீகரித்திருக்கிறார். அவர் இயேசுவை தலைவராக்கினார். சுய நாட்டம் உடைய சாத்தானால் அவர் கடந்து போகப்பட்டார். அவர் இயேசுவை தேர்ந்தெடுத்து, வழியை அவருக்கு குறுகலாக்கினார்! இயேசு தாழ்ச்சியை நிரூபித்த பிறகு பிதாவானவர் மேலாக அவரை உயர்த்தினார், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மாபெரும் பரிசை அவருக்கு வழங்கினார்.

இயேசு வெளிப்படுத்தின அதே உஹியத்தின் ஆவியை, தாழ்மையின் ஆவியை உடையவர்களை பிதாவானவர் இப்பொழுது தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். பிதாவானவர் அவருக்கு உஹியக்காரனின் நிலையைக் கொடுத்ததையும், தலைவரின் நிலைமையை கொடுத்ததையும் நாம் பார்க்கிறோம், நாம் நோக்குகிறோம். இயேசு எல்லாருக்கும் உஹியக்காரராக இருந்ததை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகையால் தேவன் அவரை உயர்த்தி ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தைக் கொடுத்தார்.

ஒவ்வொரு சிறிய சபையிலும் இதே போலவே இருக்க வேண்டும். முதன்மையான உஹியக்காரராயிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் தலைவராக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தேவனுடைய சித்தமல்ல. ஆனால் தன்னை தாழ்மையான இருதயமுடையவனாக காண்பித்துக் கொள்ளுகிற ஒருவனை தேவன் அங்கீகரிப்பார். ஏனெனில் சகோதரர்களுக்கு எதையும் செய்வதில் அதுபோல தன்னை காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவன் உங்களுக்கு உஹியக்காரனாக இருக்கக்கூடவன். உங்களுக்குள், கர்த்தரின் சகோதரருக்குள் மேலான கனத்துக்குரியவனே உஹியக்காரராயிருக்க வேண்டும். மிகவும் உண்மையுள்ள ஒருவனுக்கே உஹியம் பண்ணும் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவ்விதத்திலேயே அவன் உங்கள் தலைவனாக இருப்பான்.